

Σωκράτης Σκαρτσής**Άγαλμα πνοής (απόσπασμα)**

Έτσι βρήκα το μεγάλο και το μικρό.
 Πώς νιώθει ένα βουνό πώς είναι ένας σπόρος;
 Έτσι νιώθω μέγιστος έτσι είμαι ελάχιστος,
 όσο νιώθει ο κόσμος νιώθω
 κι όσο είναι ο κόσμος είμαι.
 Ελάχιστος και μέγιστος εαυτός
 ελάχιστος και μέγιστος άντρας,
 ο ποιητής.
 Έτσι είναι.
 Και είμαι λοιπόν αυτό
 και νιώθω όπως νιώθομαι
 όλη η αίσθηση ως την ίνα
 κι όλο το πράγμα ως τον κόσμο
 κι έτσι φεύγει ή έρχεται ένα πήγαινε ή έλα
 μια ταινία τιναγμένη
 αληθινή και διάφανη
 κι ωραία α ωραία
 η δύναμη
 μένος ις manía
 μόνη
 η δύναμη μου,
 κι ανατέλλω α ανατέλλω
 πρώτος κι ωραίος
 ο Αγαπημένος
 άγαλμα
 άγαλμα εαυτού
 αγαλμάτων εαυτών
 κι είμαι το άγαλμα μου
 εσένα κι αγάλλομαι
 και γλύφω τον κόσμο άγαλμά μου
 άγαλμα των αγαλμάτων
 κι εσύ εαυτών
 αυτού του εαυτού,
 κι ανατέλλουν α ανατέλλουν
 δύο και χίλια δύο αγάλματα
 της ταινίας της δύναμης
 που μαρμαρώνει αργά
 α μαρμαρώνει,
 αγάλματα ταινίες μαρμάρου,
 μαρμαρική μου ταινία.

*(Άγαλμα πνοής. Αιθρία, 2001)***Socratis Scartsís****Estatua de aliento (fragmento)**

Así encontré lo grande y lo pequeño.
 Cómo siente una montaña cómo es una semilla.
 Así me siento máximo así soy mínimo,
 lo que siente el mundo siento
 y lo que es el mundo soy.
 Mínimo y máximo propiamente
 mínimo y máximo hombre,
 el poeta.
 Así es.
 Y soy pues eso
 y siento como me siento
 todo el sentir hasta la fibra
 y todas las cosas hasta el mundo
 y así va o viene un ir y venir
 una película agitada
 verdadera y transparente
 y bella sí bella
 la fuerza
 furia fibra manía
 sola
 mi fuerza
 y amanezco sí amanezco
 hermoso el primero
 el Amado
 estatua
 estatua propia
 de las estatuas propias
 y soy mi estatua
 tuya jubilosa
 y esculpo el mundo
 estatua de las estatuas
 y propia tú
 propiamente propia
 y amanecen sí amanecen
 dos y mil dos estatuas
 de la película de la fuerza
 que se torna mármol lentamente
 sí se torna mármol
 estatuas películas de mármol
 marmórea mi película.

(Estatua de aliento. Despejado, 2001)